

מ"ת 51149/01/13 - גבי קורסונסקי (עציר) נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 51149-01-13 מדינת ישראל נ' קורסונסקי(עציר)
תיק חיצוני:

בפני	כב' השופטת דבורה עטר
מבקש	גבי קורסונסקי (עציר)
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. לפני בקשת ההגנה להורות למשיבה להעביר לעיונה מצגות ותמונות, אשר שימשו בסיס לתדריכים משטריים במסגרת הליכי החקירה אשר התנהלו נגד הנאשם (להלן: "**הבקשה**"), וזאת לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982.

2. נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע מעשי שוד מזוין של סניפי בנק, נשיאת נשק שלא כדין וירי באזור מגורים. עוד מיוחס למבקש, כי במהלך אחד ממעשי השוד, ביצע עבירת רצח.

3. במסגרת הבקשה, טענה ההגנה, כי במהלך שמיעת הראיות, עלה שעובר לפעולות מבצעיות, אשר נועדו להתחקות אחר מי שכונה השודד הסדרתי, נערכו תדריכים לשוטרים, לעתים אף בפורומים נרחבים, במהלכם הוקרנו מצגות וחולקו עזרים דוגמת תמונות, בהקשר לשודד הסדרתי לרבות מאפייני החיצוניים ופרטי לבושו (להלן: "**החומר**").

עוד לדברי ב"כ המבקש, החומר, בא בגדר חומר חקירה ביתר שאת, בעת שמדובר בתיק אותו מבקשת המשיבה להוכיח באמצעות ראיות המעידות על שיטת ביצוע.

4. ב"כ המשיבה טען כי חומר הגלם עליו התבסס החומר הועבר להגנה זה מכבר ובכללל, התמונות שהופקו ממצלמות האבטחה של הבנקים, עליהן הוא נסמך.

עוד טען בהקשר זה כי כלל העדים נחקרו ביסודיות על ידי ההגנה וכי בחומר החקירה מצויים מזכרים, המעידים

על פעולות החקירה, אחריהן מבקשת ההגנה להתחקות.

דין

6. עיון בחומר העלה כי הוא כולל חומר חקירה גולמי שנאסף ואשר הועבר לעיון ההגנה. כמו כן עיבוד שנעשה על בסיסו, במהלך הליכי החקירה ונדרשת הכרעה האם גם הוא בא בגדר "חומר חקירה" אם לאו.

7. בהקשר לכך נקבע בבש"פ 2270,2752,2778/06 אל עילווי ואח' נגד מדינת ישראל (פורסם בנבו, 7.9.06) כדלקמן:

"על דרך העקרון יש להבחין, לדעתי, בין 'חומרי הגלם' (ראיות, לאו דווקא קבילות) הנאספים על ידי פעולות חקירה שונות (עדויות, ראיות חפציות, מזכרים בענין פעולות חקירה) לבין עיבוד וריכוז של חומר כזה או התכתבויות פנימיות. קטגוריה שניה זו, התכתבויות פנימיות שעניינן עיבוד חומרי חקירה - אינה חומר חקירה. זה הכלל השני הרלבנטי לדיוננו ואילו נפנה.

ריכוז סיכום ועיבוד של חומר חקירה אינם כשלעצמם חומר חקירה

17. הוא הדין בהתכתבויות פנימיות בה מנחה הפרקליטות את המשטרה כיצד להמשיך לפעול או שגורם אחד במשטרה מנחה את משנהו, או שהמשטרה מעבירה תיק לפרקליטות עם המלצה וסיכום המצוי בתיק החקירה. כל הענינים הללו (וכמותם הסיכום שמעביר חוקר לשופט המעצרים) אינם "הדבר עצמו" אלא עיבודו. ובאשר לעיבוד ייאמר ונאמר - יכולה ההגנה לדאוג לעיבוד משל עצמה. כך למשל ב-בש"פ 6552/02 נחום אליהו נ. מדינת ישראל (לא פורסם, 21.8.2002) ביקש העורר לעיין במסמכים ובהם פניה של התביעה למשטרה להשלים חקירה בענינים מסוימים. טענתו שמדובר בחומר חקירה - נדחתה. וכך קבע השופט ריבלין:

"... בעבר נפסק, כי תרשומות פנימיות ודו"חות סיכום פנימיים אינם באים בגדר חומר חקירה כאמור (בש"פ 4285/97 מרדכי אופנהיים נ' מדינת ישראל, תק-על 97(3) 1053; בש"פ 6202 מדינת ישראל נ' שלמה נרקיס, תק-על 2002(1) 82). בעניין אחר, נאמרו בבית משפט זה דברים יפים אף לענייננו; כך אמר הנשיא ברק במ"ח 6148/95 משה עזריה נ' מדינת ישראל, פ"ד נא(2) 361, 334:

'לדעתי, תרשומות פנימיות, עבודות פנימיות או דינים וחשבונות פנימיים, אשר עובדי משרד המשפטים מכינים כחומר עזר לגיבוש עמדתם בעניינים התלויים ועומדים בפני בתי המשפט, אינם פתוחים לעיון המבקש'.

ואף כאן כך. כפי שצינה המדינה בכתב תגובתה, כוללים המסמכים בהם מבקש העורר לעיין, הנחיות שיצאו מטעם התביעה והמופנות לחוקרי המשטרה, שעניינן השלמת החקירה באישומים המייחסים לעורר. מכתבים אלה כוללים הערכה של התביעה בדבר חומר החקירה שכבר קיים וחווה דעת על הצורך לבצע השלמה בשאלות מסויימות.

ככל שמבקש הסניגור להתחקות אחר אומד דעתה של התביעה, והדרך [בה] היא משקיפה על חומר הראיות, בשלב ראשוני זה של ההליך הפלילי, אין בכך כדי להצדיק מתן היתר עיון; וחשוב יותר, אין במסמכים שבמחלוקת, לפחות במקרה זה, כדי להשפיע על ברור האמת. הסניגור רשאי ויכול לגבש דעה משלו על ערכו של חומר הראיות והערכתו שלו אינה תלויה בהערכת אומד דעתה של התביעה ואינה טובת פחות מהערכתה של זו האחרונה.

למירב, קיימת חשיבות לתוצאות הבקשה שהופנתה על ידי התביעה למשטרה, אלא שאלה הודעו להגנה, במפורש, בעת שהתביעה מסרה לידיה את פירותיה של ההשלמה והודיעה לה, מפורשות, כי אין בנמצא עוד חומר אחר. במקרה זה, אין איפוא במידע הנוסף, שמבקש הסניגור, כדי לתרום לגילוי האמת; מאידך גיסא העדות לבקשה, לאמור - חשיפת תרשומות פנימיות בכלל, וחשיפת הנחיות והערכות שמשמיע התובע באוזני החוקר בפרט, עלולות לפגוע - מעבר למידה הראויה - בעבודת הרשויות הממונות על אכיפת החוק.

בדומה הבהיר השופט גולדברג בהתייחסו לדוח פנימי שהוא עיבוד של חומר הראיות:

"המסמך כשלעצמו אינו בגדר ראיה, אין הוא בעל משמעות למשפט, אין בו כל מידע רלבנטי מעבר למידע שבחומר החקירה, ואין בו כדי לתרום תרומה לגילוי האמת."

(בש"פ 7008/97 מדינת ישראל נ. הורוביץ פ"ד נא(5) 229, 224 (1997) עוד ראו: בש"פ 5989/01 מדינת ישראל נ' פרג פסקה 35 לפסק הדין (לא פורסם, 27.8.2001); בש"פ 9086/01 רביב נ. מדינת ישראל פ"ד נ(3) 163, 173 (2002); בש"פ 62/02 מדינת ישראל נ. נרקיס פ"ד נ(4) 625, 628-בג (2002))

8. על פי המתווה שנקבע בפסיקה לעיל, מכלל החומר, יבוא בגדר "חומר חקירה", אך זה הגולמי שנאסף ואכן הועבר לעיון ההגנה. זאת להבדיל מעיבודו של אותו החומר, אשר אינו בא בגדר כך ועל כן דין הבקשה להידחות.

ניתנה היום, ב' שבט תשע"ה, 22 ינואר 2015, בהעדר הצדדים.